

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสถาบันการเมือง การปกครองได้ขยายตัวและมีจำนวนมากขึ้น ทำให้รูปแบบของสถาบันเหล่านี้มีความ слับซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ในการเพิ่มจำนวนของสถาบันดังกล่าวทำเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มีเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นตามปกติแล้วยังมีการเรียกร้องและการแสดงความจำเป็นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเดินบน การแสดงการคัดค้านหรือสนับสนุน เป็นต้น ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าววนเวียนกันอยู่บ่อยครั้ง ทำให้เกิดกฎหมายที่ต้องปรับปรุงเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ ต้องถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเท่าเทียมกัน จากเหตุผลข้างต้นทำให้เกิดกฎหมายที่ ด้านการบริการขึ้นเป็นจำนวนมาก และมีผู้คิดแนวทางด้านการบริการขึ้นหลายแนวทางซึ่งมี ความแตกต่างกันไปตามยุคสมัย แนวทางการบริหารบางอย่างไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ หรือปฏิบัติได้ยาก หรือไม่เหมาะสมกับกาลเวลาที่ไม่มีผู้นิยมใช้และไม่แพร่หลาย ส่วนแนวทางหรือวิธีการบริหารที่มีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ก็มีการยอมรับและนำไปปฏิบัติจนแพร่หลายรวมทั้งมีการปรับปรุงและพัฒนาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

แรงจูงใจมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรดังนี้เรื่องของแรงจูงใจเชิงเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารทุกระดับที่ต้องทำหน้าที่ฐานใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ใช้ศักยภาพในการทำงานเพื่อพัฒนาองค์กร การเข้าใจแรงจูงใจของคนของเดือนอนึ่นทำให้รู้ว่าที่จะสนองความต้องการของคน และถูกต้องเป็นบุคคลที่รู้ใจคนอื่นได้ อันจะนำไปสู่การสร้างเสริมแรงจูงใจในการทำงานที่ดี (ราตรี พัฒนรัตน์สตรรค์, 2544 : 253) ความสำคัญของแรงจูงใจต่อการบริหาร มีส่วนสำคัญ คือ ช่วยเสริมสร้างกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่แต่ละบุคคลในองค์การ เสริมสร้างขวัญกำลังใจที่ดีในการทำงานแก่ผู้ที่ทำงาน เสริมสร้างให้บุคลากรในองค์การมีความจริงใจกับตัวเอง สร้างความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของบุคคลและกลุ่มในองค์การ ช่วยให้การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยความราบรื่น เกิดความเชื่อมั่นศรัทธาในองค์การที่ทำงานอยู่ บุคลากรมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย สร้างความเชื่อมั่นในก้าวหน้าใน

หน้าที่การทำงาน ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน และช่วยให้องค์การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น (นรา สมประสงค์. 2544 : 120)

ในลักษณะเดียวกัน การปฏิบัติงานในองค์การหรือหน่วยงานใดก็ตามพนักงานขององค์การย่อมปฏิบัติหน้าที่ ที่อยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมซึ่งจำแนกได้เป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น อาคารสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน และสิ่งแวดล้อมที่เป็นบุคคล ประกอบด้วยผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งบุคคลในองค์การนี้เองที่มีส่วนในการสร้าง กฎเกณฑ์สร้างวัฒนธรรม ความเชื่อ และแนวทางการปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งรวมเรียกว่าวัฒนธรรมองค์การ โดยการปฏิบัติงานในองค์การนั้นบุคคลที่มีอิทธิพลมากต่อ พฤติกรรมการทำงานของพนักงานก็ คือ หัวหน้างาน ผู้บริหาร รูปแบบการบริหารงาน หรือ พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บุริหาร ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานเป็นอย่างมาก ผู้บุริหารที่มีรูปแบบการบริหารงานโดยใช้อำนาจเผด็จการ (Authoritarian Leadership) ก็จะส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงาน แตกต่างจากผู้บุริหารที่ใช้วิธีการบริหารงานแบบประชาธิปไตย (Democratic Leadership) ซึ่งจากการศึกษา อิทธิพลของพฤติกรรมการบริหารงานของ ผู้บุริหารต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในองค์การ ได้ข้อสรุปเป็นที่ยอมรับร่วมกันว่า การหนึ่งที่พนักงานที่มีคุณสมบัติที่จะทำงานให้ได้ผลดีเป็นผลมาจากการสร้างแรงจูงใจใน การปฏิบัติงานของผู้บุริหาร ส่งผลต่อประสิทธิผล ของงานหรือความสำเร็จขององค์การอีกด้วย (สมาคมพนักงานส่วนตำบล. 2550 : 15)

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น หลังสุดถือเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรัฐบาลได้กระจายอำนาจการบริหารให้แก่คนในท้องถิ่นให้สามารถมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีหน้าที่อื่น ๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 14 ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น บัญญัติให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงาน ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนาณณ์ของรัฐธรรมนูญ ท้องถิ่นใดที่ต้องการปกครองตนเองก็มีสิทธิได้รับ การจัดตั้งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่จะต้องคำนึงถึงหลักการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลักสำคัญ

จากการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระยะที่ผ่านมา ปรากฏว่ายังไม่มีความคล่องตัวและประสิทธิภาพยังไม่สูงนัก ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยต่าง ๆ เช่น มา

เกี่ยวข้อง เช่น ลักษณะของงานที่รับผิดชอบ ประสบการณ์ในการทำงานของพนักงาน สภาพการทำงาน ผลประโยชน์ คุณภาพของการปักครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน อัตรากำลัง ทรัพยากรและงบประมาณ ความก้าวหน้า สวัสดิการและประโยชน์ เกือกถู ตลอดจนปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ส่งผลให้ การปฏิบัติงานของพนักงาน ยังไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร (กรมการปักครอง. 2541 : 29) อย่างไรก็ตามกรมส่งเสริมการปักครองห้องถีนได้ใช้ความพยายามเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรห้องถีนอย่างเต็มที่

องค์กรปักครองส่วนห้องถีนในเขตอำเภอคุณ จังหวัดมหาสารคาม เป็นอีกส่วนหนึ่งของการบริหารราชการส่วนห้องถีนห้องหมุด 9 แห่ง ได้ดำเนินงานตามกรอบกฎหมายที่บัญญัติไว้ ด้วยเหตุนี้แล้วผู้วิจัยจึงได้เห็นถึงความสำคัญของการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด คือ ต้องมีการจูงใจ ซึ่งเป็นการกระตุ้นปลุกเร้าให้พนักงานมีกำลังใจมีความตั้งใจและเต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ การจูงใจมีความจำเป็นต่อกระบวนการเพิ่มผลผลิต ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพราะบุคลากรที่ได้รับการจูงใจที่ถูกต้อง จะทำงานเต็มเวลา เต็มกำลัง ด้วยความเต็มใจและมุ่งมั่นที่จะให้ผลงานออกมามีคุณภาพ มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ต้องการพัฒนาองค์กรของตนให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งก็คือคุณภาพการปฏิบัติงานในองค์กรนั่นเอง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาชญากรรมดับการศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปักครองส่วนห้องถีนในเขตพื้นที่อำเภอคุณ จังหวัดมหาสารคาม โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้นนี้จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อปรับใช้ในการบริหารงานขององค์กรปักครองส่วนห้องถีนให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผล เสริมสร้างกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร สร้างขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงาน ช่วยให้บุคลากรในองค์กรมีความจริงรัก ภักดีต่องค์กรสร้างความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของบุคลากรและกลุ่มในองค์การ ช่วยให้การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยความราบรื่น เกิดความเชื่อถือ ศรัทธาในองค์การที่ทำงานอยู่ บุคลากรมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ช่วยเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ทำงาน ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน และเพื่อการสร้างแรงจูงใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปักครองส่วนห้องถีนในการพัฒนาการทำงานเพื่อบริการประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปักครองส่วนห้องถีนในเขตพื้นที่อำเภอคุณ จังหวัดมหาสารคาม

2. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุกับสายงานการดำเนินการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุณจังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุณจังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุณจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุกับสายงานการดำเนินการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุณจังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุณจังหวัดมหาสารคาม ตามกรอบทฤษฎี 2 ปัจจัย (Two Factor Theory) ของไฮร์ชเบอร์ก (Herzberg, 1959 : 71-79) ผู้วิจัยได้นำปัจจัยจูงใจ และปัจจัยค้าๆ กุน เป็นขอบเขตด้านเนื้อหา

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ใน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้ พนักงานส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุณจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 134 คน เป็นประชากรในการวิจัย

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากพนักงานส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุณจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 134 คน โดยวิธีการหากลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร ตามสูตรของ ทาร์ ยามานะ จำนวน 100 คน

3. ด้านพื้นที่

องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 9 แห่ง

4. ด้านระยะเวลา

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการวิจัยระหว่างเดือน สิงหาคม 2556 – มกราคม 2557

5. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องคือ

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน ขององค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุน จังหวัดมหาสารคาม จำแนกเป็น

5.1.1 อายุ

5.1.2 สายงานการดำรงตำแหน่ง

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ พนักงานองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคุน จังหวัดมหาสารคาม ซึ่ง ประกอบด้วยปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้าจูน ของไฮร์เซเบอร์ก (Herzberg, 1959 : 71-79) ได้แก่

5.2.1 ปัจจัยกระตุ้น

- 1) ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน
- 2) การยอมรับนับถือ
- 3) สักย�认ชอบงานที่ทำ
- 4) ความรับผิดชอบ
- 5) ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน

5.2.2 ปัจจัยค้าจูน

- 6) เงินเดือน
- 7) นโยบายและการบริหาร
- 8) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายใน
- 9) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน
- 10) การปักครองบังคับบัญชา

นิยามศัพท์เฉพาะ

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์ ที่ใช้ในงานวิจัย ดังนี้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ อำเภอona จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลพระชาตุ องค์กรบริหารส่วนตำบลคงบัง องค์กรบริหารส่วนตำบลกู่สันตรรตน์ องค์กรบริหารส่วน ตำบลคงยาง องค์กรบริหารส่วนตำบลคงควน องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองคู เทศบาล ตำบลหนองไฝ เทศบาลตำบลหัวคง และเทศบาลตำบลนาคูน

พนักงานส่วนท้องถิ่น หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติงานประจำในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ที่ถูกแต่งตั้งตามกฎหมายของท้องถิ่น โดยมีเงินเดือนประจำจากเงินงบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในที่นี้หมายถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอona จังหวัดมหาสารคาม สายงานผู้ปฎิบัติ และสายงาน ผู้บริหาร

ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การมีอิทธิพลร่วมกันระหว่างตัวแปรสองตัวซึ่งมีผลต่อ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่อำเภอona จังหวัดมหาสารคาม โดยในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ สายงาน การดำรงตำแหน่ง

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ลั่งเร้าหรือลั่งแวงสื่อมที่กระตุ้นให้ต้องการ ทำงาน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาแรงจูงใจของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอona จังหวัดมหาสารคาม

ด้านความสำเร็จของงาน หมายถึง ความสำเร็จ ความสมหวังจากการปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ปฏิภาน ให้พริบในการแก้ไขปัญหาและการ ดำเนินงานต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของราชการและของตนเอง

ด้านการยอมรับนับถือ หมายถึง การที่บุคลากรขององค์การ ได้รับความเชื่อถือ และความไว้วางใจรวมถึงการ ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานในเรื่อง การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ด้านลักษณะของงาน หมายถึง งานที่ปฏิบัติมีความสอดคล้องกับความรู้ ความสามารถในการสร้างสรรค์งานให้เป็นประโยชน์ไม่น่าเบื่อหน่าย งานที่ท้าทายสูงไว้ให้ ปฏิบัติงานจนเกิดสัมฤทธิ์ผลและมีความเป็นอิสระในการทำงาน

ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง ความเอาใจใส่ต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย หรือตามกฎหมายกำหนด ได้รับมอบอำนาจในการพิจารณาสั่งการอย่างเต็มที่ และการปฏิบัติงานนั้น ๆ มีอิสระ เลือกภาพในการตัดสินใจ

ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ หมายถึง การได้รับการสั่งเสริมสนับสนุน ให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน ได้แก่ การได้รับการสั่งเสริมหรือสนับสนุนในเรื่อง การศึกษา เพื่อพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการพิจารณาความดีความชอบเดือนเช่นเดือนตำแหน่งให้สูงขึ้นตามความเหมาะสม

ด้านเงินเดือน หมายถึง ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนที่เข้าหน้าที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน ได้รับจากการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกเดือน รวมทั้งผลประโยชน์เกือบถูกอื่น ๆ เช่น โบนัส ค่าล่วงเวลา

ด้านนโยบายและการบริหาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารกำหนดไว้อย่างครอบคลุมชัดเจน ในการควบคุมดูแลเอา ติดตามสั่งการเพื่อให้ผู้ปฏิบัติดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน นำมาใช้ในการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งได้แก่ การวางแผน การประสานงาน การสื่อสาร และการประเมินผลงาน

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปักรองส่วนท้องถิ่น กับเพื่อนร่วมงานในหน่วยงาน มีความเข้าใจกันและกัน เมื่อนอย่างดี มีความสามัคคี และบรรยายกาศในการทำงานเป็นไปอย่างสนับสนุน

ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หมายถึง องค์ประกอบภายนอกที่ช่วยให้เกิดความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปักรองส่วนท้องถิ่น บรรยายกาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งอุปกรณ์ ที่ช่วยในการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น ได้แก่ บริเวณสะอาด อากาศถ่ายเท ได้สะคาก บริเวณอาคารทำการมีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน และมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอย่างครบถ้วน

ด้านการปักรองบังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหาร อบต. มีความรู้ ความสามารถในการบังคับบัญชา มีความยุติธรรม และมีภาวะความเป็นผู้นำที่ดี ใช้ความรู้ ความสามารถในการทำงานร่วมกับพนักงานส่วนตำบล เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจที่จะทำให้การปฏิบัติงานบังเกิดผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สายงานการดำรงตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ภายในองค์กรปักรองส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งออกเป็นตำแหน่งสายงานผู้ปฏิบัติ และสายงานผู้บริหาร

สายงานผู้ปฏิบัติ หมายถึง ตำแหน่งในการปฏิบัติงานของข้าราชการภายในองค์กรบริหารส่วนตำบล ที่ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน นักคลากร เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป นิติกร นักวิชาการศึกษา นักวิชาการเกษตร นักพัฒนาชุมชน นักวิชาการเงิน นักวิชาการพัสดุ เจ้าพนักงานการเงิน และบัญชี เจ้าพนักงานพัสดุ เจ้าพนักงานธุรการ เจ้าที่ธุรการ เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย นายช่าง โภชนา ช่างโยธา นายช่างฟ้า ช่างฟ้า เจ้าที่บันทึกข้อมูล เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ โภชนา ช่างโยชา

สายงานผู้บริหาร หมายถึง ตำแหน่งในการปฏิบัติงานของข้าราชการภายในองค์กรบริหารส่วนตำบล ที่ดำรงตำแหน่ง นักบริหารงาน อบต. นักบริหารงานเทศบาล นักบริหารงานทั่วไป นักบริหารงานคลัง นักบริหารงานช่าง นักบริหารการศึกษา นักบริหารสวัสดิการ นักบริหารงานเกษตร และนักบริหารงานสาธารณสุข

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะสามารถใช้เป็นข้อสนับสนุน ที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดมหาสารคาม ที่ได้ศึกษาครั้งนี้ โดยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดมหาสารคาม ให้เกิดความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลต่อไป